

**MINISTERSTVO KULTURY
PAMÁTKOVÁ INSPEKCE
Maltézské nám. 471/1, 118 11 Praha 1**

Praha 30. června 2011
Čj.: MK 41647/2011 PI
Výtisk č. 1
Počet stran: 11

PROTOKOL

o výsledku kontroly výkonu státní správy na úseku památkové péče za rok 2010 na Krajském úřadě Kraje Vysočina v Jihlavě

Kontrolu provedla v době od 25. května 2011 do 30. června 2011 kontrolní skupina Ministerstva kultury, památkové inspekce (dále jen „památková inspekce“) ve složení:

Vedoucí kontrolní skupiny:

Členové kontrolní skupiny:

Předmět kontroly

Na základě zmocnění podle ustanovení § 86 a § 88 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle ustanovení § 27 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní památkové péči“) byl předmětem kontroly výkon státní správy na úseku památkové péče za rok 2010 na Krajském úřadě Kraje Vysočina v Jihlavě.

Kontrola vycházela z následujících podkladů:

1. Spisy Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru kultury, památkové péče a cestovního ruchu (dále jen „krajský úřad“) ve věci vydání závazných stanovisek jako samostatných rozhodnutí ve správním řízení, podle § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči spis. zn.:
 - OKPP 17/2010,
 - OKPP 289/2010,
 - OKPP 350/2010,
 - OKPP 431/2010,
 - OKPP 487/2010,
 - OKPP 522/2010,
 - OKPP 526/2010,
 - OKPP 528/2010.

2. Spisy krajského úřadu ve věci vydání závazných stanovisek jako úkonů učiněných dotčeným orgánem pro řízení vedená stavebním úřadem, podle § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, spis. zn.:
 - OKPP 460/2010.
3. Spis krajského úřadu ve věci vydání rozhodnutí podle § 18 odst. 1 zákona o státní památkové péči spis. zn.:
 - OKPP 579/2009.
4. Spis krajského úřadu ve věci vydání rozhodnutí podle § 22 odst. 1 zákona o státní památkové péči spis. zn.:
 - OKPP 349/2010.
5. Spisy odvolacích řízení krajského úřadu spis. zn.:
 - OKPP 593/2009,
 - OKPP 2/2010,
 - OKPP 29/2010,
 - OKPP 393/2010,
 - OKPP 417/2010,
 - OKPP 424/2010,
 - OKPP 510/2010.
6. Spisy ve věci potvrzení nebo změny závazného stanoviska podle § 149 odst. 4 správního řádu spis. zn.:
 - OKPP 634/2009,
 - OKPP 180/2010,
 - OKPP 517/2010,
 - OKPP 518/2010.
7. Protokoly o výsledku kontrol výkonu přenesené působnosti svěřené obecním úřadům obcí s rozšířenou působností na úseku státní památkové péče provedených krajským úřadem v r. 2010, spis. zn.:
 - 1/10, protokol z kontroly u MěÚ Telč,
 - 3/10, protokol z kontroly u Magistrátu města Jihlavy,
 - 4/10, protokol z kontroly u MěÚ Světlá nad Sázavou.
8. Dokumentace krajského úřadu ve věci metodického vedení výkonu státní památkové péče v roce 2010:
 - 19. seminář konaný dne 3. června 2010 v Ledči nad Sázavou,
 - 20. seminář konaný dne 10. prosince 2010 na krajském úřadu.
9. Přehled výkonu přenesené působnosti na úseku státní památkové péče v kontrolovaném období.
10. Spis ve věci usnesení o postoupení podání příslušnému správnímu úřadu podle § 12 správního řádu:
 - OKPP 276/2010.
11. Zápisy z věcné kontroly v terénu dne 8., 17. a 27. 6. 2011.

I. KONTROLNÍ ZJIŠTĚNÍ

1. Úkoly orgánu státní památkové péče pro národní kulturní památky

Krajský úřad vydal jako příslušný orgán státní památkové péče při plnění úkolů pro národní kulturní památky ve sledovaném období roku 2010:

20 závazných stanovisek podle § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči formou samostatných rozhodnutí ve správním řízení,

9 závazných stanovisek podle § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči jako úkonů učiněných dotčeným orgánem pro řízení vedená stavebním úřadem podle § 149 odst. 1 správního řádu.

Národní kulturní památka	§ 14 (1) - R	§ 14 (1) - ZS	§ 10	§ 11 (2)	§ 11 (3)	§ 12 (1)	S*
Rodný dům Karla Havlíčka Borovského	1	0	0	0	0	0	0
Zámek Telč	2	0	0	0	0	0	0
Kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře	2	0	0	0	0	0	0
Zřícenina hradu Lipnice nad Sázavou	1	0	0	0	0	0	0
Zámek Jaroměřice nad Rokytou	5	0	0	0	0	0	0
Zámek Náměšř nad Oslavou	1	0	0	0	0	0	0
Kláster s kostelem sv. Prokopa v Třebíči	2	6	0	0	0	0	0
Židovský hřbitov v Třebíči	1	0	0	0	0	0	0
Kostel sv. Jakuba Většího v Jihlavě	2	0	0	0	0	0	0
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Polné	0	0	0	0	0	0	0
Štáflova chalupa v Havlíčkově Brodě	0	0	0	0	0	0	0
Kláster premonstrátů v Želivě	1	3	0	0	0	0	0
Celkem	18	9	0	0	0	0	0

* Počet sdělení o tom, že nebyl shledán důvod k zahájení řízení z moci úřední podle § 10 a § 11 zákona o státní památkové péči.

Památková inspekce po provedené kontrole konstatuje, že krajský úřad vykonával dozor při obnově národních kulturních památek, hájil zájmy státní památkové péče a v převažující většině ze vzorku kontrolovaných závazných stanovisek vydaných podle § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči a správních řízeních, která předcházela jejich vydání, se nedopustil pochybení.

Při kontrole byly v kontrolovaném vzorku zjištěny následující nedostatky při vydávání závazných stanovisek formou samostatných rozhodnutí:

V podmínkách dvou závazných stanovisek č.j. KUJI 49724/2010 (spis. zn. 350/2010) a KUJI 64992/2011 (spis. zn. 431/2010) k pracím, jež nejsou restaurováním podle § 14 odst. 8 zákona o státní památkové péči, krajský úřad nadbytečně stanovil vlastníku národní kulturní památky na základě písemného vyjádření odborné organizace státní památkové péče předání výtisku dokumentace z provádění obnovy národní kulturní památky odborné organizaci státní památkové péče. Podle § 14 odst. 9 cit. zákona si může zmíněnou dokumentaci vyžádat odborná organizace státní památkové péče sama přímo, aniž by k tomu potřebovala oporu v závazném stanovisku. V případě č.j. KUJI 49724/2010, kdy je národní kulturní památka v majetku České republiky a Národní památkový ústav jejím správcem, šlo tedy přímo o interní

záležitost Národního památkového ústavu.

V závazném stanovisku č.j. KUJI 49724/2010 (spis. zn. OKPP 350/2010) ke dvěřím a povrchové úpravě stěn v průjezdech zámku Jaroměřice nad Rokytnou krajský úřad z hlediska zájmů státní památkové péče připustil navrhovaný lazurní nátěr dřevěných částí dveřím podle žádosti: „*Dveře budou barevně sjednoceny dle barvy oken (červenohnědá lazurní barva).*“ Stanovil-li krajský úřad dále, že „*stávající povrchové úpravy dveřím č. 2 a 4 nebudou odstraňovány*“, mohl tím sice sledovat respektování dosavadních krycích nátěrů dřeva, ovšem obnovu žádného z nich tím nevyjádřil, nehledě k tomu, že návrh předpokládá použití lazury nejen na kopii dveřím č. 2, ale také na doplňované nové prvky dveřím č. 1 a 3 a dále pak na tmely a výměny neopravitelných prvků dveřím č. 4, kde není vyloučeno odstranění již značně degradované barvy. *Krycí nátěr* dřeva byl následně připuštěn, z hlediska zájmů státní památkové péče naprosto správně, ovšem nikoli ve správním řízení, jak stanoví zákon, nýbrž mimo ně až v průběhu kontroly provádění prací dne 16. 2. 2011. Tehdy byl, sice rovněž věcně správně, avšak v rozporu s podmínkou č. 1 cit. rozhodnutí, že „*závěrečný nátěr kování bude grafitový*“, dohodnut *krycí nátěr kování, shodný s nátěrem dřevěných částí.*

V závazném stanovisku č.j. KUJI 64992/2010 (spis. Zn. OKPP 431/2010) k ošetření dřevěných konstrukcí věží kostela sv. Markéty v Jaroměřicích nad Rokytnou proti dřevokaznému hmyzu krajský úřad stanovil obtížně vykonatelnou podmínku č. 2 „*Odstranění destruovaných vrstev dřeva bude provedeno osekáním, otesáním, dlabáním či broušením nebo hoblováním tak, aby výsledný povrch korespondoval s opracováním původních prvků*“. Zejména jde o prvky vzniklé řezáním pilou s povrchem vykazujícím stopy po tomto nástroji. Nemá-li však přitom dojít k nadměrnému úbytku autentické hmoty jednotlivých prvků, natož k *ohrožení jejich statické funkce*, jak zní podmínka č. 3, nelze odstraňovat absolutně veškeré napadené dřevo. Půjde tu tedy rovněž o případy, kdy se po odstranění nejvíce destruovaných částí dřeva budou projevovat stopy po působení dřevokazného hmyzu více než otisky použitých nástrojů na jimi upraveném povrchu. Podmínka č. 3 pak není sama o sobě dostačující ve vztahu ke stanovení skutečné geometrické míry přípustnosti zeslabení konkrétních prvků.

Památková inspekce konstatuje, že podmínka č. 2 závazného stanoviska č.j. OKPP 487/2010, KUJI 79897/2010 k obnově přízemí konventu č. p. 122 kláštera premonstrátů v Želivě, že „*další stupeň dokumentace bude vycházet z (...) dílčího stavebně historického průzkumu*“ není dostačující a natolik jednoznačná, aby významnějším způsobem přispěla k hlubšímu poznání (nejen, ale zejména historických vrstev, které se mají odstranit) a ke kvalitě dalšího stupně přípravy, kterou krajský úřad jinak správně vnímá jako základní prostředek pro provádění prací v souladu se zájmy státní památkové péče. Samotný použitý výraz „*vycházet*“ totiž v sobě neobsahuje určení nakolik, kde a jak. Ovšem i případ použití termínu znamenajícího, že projekt bude respektovat výsledky budoucího dílčího stavebně historického průzkumu, který má být teprve proveden, nemusí vést k výsledku, který krajský úřad stanovením této podmínky (společně s podmínkou č. 1 o vypracování dalšího stupně projektové dokumentace) sledoval. Uložení nezbytných výzkumných a průzkumných prací v rámci dalšího stupně přípravy obnovy podle § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky MK ČR č. 66/1988 Sb., v platném znění, kterou se citovaný zákon provádí, aniž jsou tyto práce přesně specifikovány, ponechává na vůli jejich objednatelů či zhotovitelů, do jaké hloubky a v jaké kvalitě budou provedeny. Téměř každou zprávu o výsledcích výzkumné či průzkumné práce je tak možné přijmout jako naplnění podmínky, že bude provedena; v daném případě takovou, která obsahuje údaj, že jde o „*dílčí stavebně historický průzkum*“.

V tomto případě bylo třeba uložit zejména exaktní zjištění původu výslovně uvedených konstrukcí navržených k odstranění (podle archivních údajů, vyhodnocení původu jednotlivých částí otopné soustavy apod.) jako nezbytné poznání před jejich zánikem. Mimo jiné šlo o teracové podlahy, jejichž odstranění závazné stanovisko připouští. V souvislosti s tím a stanovenou podmínkou obnovy starší kamenné podlahy dále bylo vhodné uložit provedení sondážního průzkumu s cílem zjistit (zatím např. ze zvýšené nivelety podlah porovnáním historické fotodokumentace) předpokládanou existenci autentické kamenné dlažby pod mladší vrstvou, její skladbu, rozměry, materiál, způsob opracování atd. Ke zjištění původu uzavření arkád ambitu lze uložit doplnění stávajícího stavebně historického průzkumu s tím, že zpracovatel bude vycházet z důkladného studia archivních dokumentů (nikoli jen z jediného dosud použitého údaje o zasklení, které mohlo nahradit starší výplně) a sondážního průzkumu osazení stávajících oken, napojení poprsního zdiva na pilíře a předpokládané prahy předcházející uzavření arkád, ze stratigrafie dochovaných povrchových úprav vůči úpravám mimo tyto partie. Opět se jedná o průzkumné práce související s předmětným záměrem, podle něž se má zasahovat do oblasti návaznosti parapetů na starší úroveň podlahy a mění se výplně uzavírající arkády. Tyto průzkumné práce je přitom nezbytné provázat s veškerými poznatky získanými v době, kdy zdivo včetně jeho založení bylo ze strany rajského dvora odhaleno při zemních pracích pro odvlhčení.

Vzhledem ke skutečnosti, že činnost státní památkové péče a rovněž navrhování obnovy se dosud může opírat jen o stavebně-historický průzkum, který nedosahuje dnešní standardní úrovně a „Dílčí stavebně historický průzkum Želiv – klášter, budova konventu“ Jaroslava Sadílků z listopadu 2010 ke zvýšené úrovni poznání oproti mnohem starší práci (resp. k aktualizaci v ní obsažených poznatků) významně nepřispěl, je rovněž třeba uvažovat o tom, zda již není nezbytná (tzn. přiměřená záměru obnovy národní kulturní památky) rovněž aktualizace dosud provedených průzkumů, a to do úrovně metodiky Petra Macka „Standardní nedestruktivní stavebně-historický průzkum“, 2., doplněné vydání, Státní ústav památkové péče, Praha 2001.

2. Úkoly orgánu státní památkové péče při přemísťování kulturních památek

Krajský úřad vydal jako příslušný orgán státní památkové péče při plnění úkolů při udělování souhlasu k přemísťování kulturních památek ve sledovaném období roku 2010:

- 5 rozhodnutí o souhlasu k přemísťování národní kulturní památky nebo nemovité kulturní památky, popřípadě jejich součástí (příslušenství) podle § 18 odst. 1 zákona o státní památkové péči.

Při kontrole byly v kontrolovaném vzorku zjištěny následující nedostatky

Řízení zn. OKPP 579/2009 bylo podle zjištění památkové inspekce vedeno bez právního důvodu, neboť přemísťované části kulturní památky byly movité již po celý průběh řízení o prohlášení kaple zv. Olivetská hora v Jihlavě se souborem soch za kulturní památku. Protože po prohlášení souboru došlo k jeho majetkovému rozdělení (sochy a kaple již nemají stejného vlastníka), nepřipadalo v době podání žádosti o souhlas v úvahu ani to, že by sochy byly příslušenstvím kaple. Pro movité kulturní památky platí podle ust. § 18 odst. 2 zákona o státní památkové péči, že rozhodnutí o přemísťování movité kulturní památky se vydává k jejímu **trvalému přemísťování z veřejně přístupného místa**. S ohledem na skutečnost, že jde o dočasné přemísťování soch z restaurátorského ateliéru do interiéru kostela sv. Jakuba v Jihlavě,

tedy z místa, jež není veřejně přístupné, a na dočasnou dobu, lze konstatovat rozpor s cit. ustanovením zákona o státní památkové péči a tudíž vydání cit. rozhodnutí bez právního důvodu.

3. Úkoly orgánu státní památkové péče v oblasti archeologie v přenesené působnosti

Krajský úřad vydal jako příslušný orgán státní památkové péče, při plnění úkolů v oblasti archeologie ve sledovaném období roku 2010:

- 2 rozhodnutí podle § 22 odst. 1 zákona o státní památkové péči o strpění provedení archeologických výzkumů a o podmínkách, za nichž archeologické výzkumy mohou být provedeny.

Při kontrole byly v kontrolovaném vzorku zjištěny následující nedostatky

Ve správním řízení, které bylo ukončeno rozhodnutím krajského úřadu č.j. KUJI 39871/2010 ze dne 19.5.2010, shledala památková inspekce několik vad rozdílného charakteru:

Jako procesní a méně závažné vady je třeba označit skutečnost, že v rozporu s ustanovením § 18 odst. 2 věta druhá správního řádu nebyly v protokolech přítomné osoby označeny všemi požadovanými údaji umožňujícími identifikaci fyzické osoby. Ve všech protokolech nebyla uvedena ani data narození ani místa trvalého bydliště přítomných osob.

Za vadu zásadnějšího charakteru je třeba označit skutečnost, že v řízení nebylo jednoznačně popsáno, co má být v daném případě předmětem řízení. Jinými slovy je otázkou, o čem konkrétně (např. o které konkrétní podmínce) se vlastník dotčené nemovitosti (společnost C.) a oprávněná organizace A. nebyli schopni dohodnout, a tedy v jakém rozsahu má být nahrazena konkrétní dohoda nebo její část rozhodnutím krajského úřadu. Krajský úřad v dané věci spíše dedukoval, co mělo být předmětem řízení a výsledek této dedukce promítl do výroku svého rozhodnutí. Ač tato otázka není zákonem řešena výslovně, má památková inspekce za to, že toto řízení má povahu řízení sporného. Předmětem řízení má být ta část textu navržené dohody, která bránila jejímu uzavření ať už pro postoj vlastníka nemovitosti nebo pro postoj oprávněné organizace, která by nebyla např. ochotna akceptovat protinávrh vlastníka nemovitosti. Předmětem sporu může být v souladu s ustanovením § 22 odst. 1 zákona o státní památkové péči i samotná existence povinnosti strpět provedení archeologického výzkumu a úpravy podmínek případného archeologického výzkumu. Pro vymezení předmětu řízení by tedy měl mít rozhodující význam obsah návrhu jedné z potenciálních stran dohody, který by nejen deklaroval, že nedošlo k dohodě, ale který by současně navrhoval, jak konkrétně takovou nedohodu překlenout. V tomto směru podání oprávněné organizace ze dne 20.4.2010 dostatečně určitým podáním není, neboť v něm je pouze deklarován požadavek nahradit neuzavřenou dohodu s vlastníkem nemovitosti společností A. rozhodnutím krajského úřadu, aniž by bylo zřejmé, jaký obsah by takové rozhodnutí mělo mít. Bez jednoznačné odpovědi na tuto otázku není zřejmé, nakolik bylo nebo nebylo návrhu oprávněné organizace vyhověno. V takovém případě měl krajský úřad vyzvat v souladu s ustanovením § 45 odst. 2 správního řádu oprávněnou organizaci k doplnění nejen skutečností uvedených v podání krajského úřadu č.j. KUJI 31417/2010 ze dne 23.4.2010, ale navíc k výslovnému doplnění jejího návrhu o konkrétní vyjádření toho, jak by dle navrhovatele mělo být v dané věci rozhodnuto.

Závěrem však považuje památková inspekce za nezbytné konstatovat, že dedukce krajského úřadu v dané věci zjevně nebyla chybná, neboť předmětné rozhodnutí nebylo

napadeno odvoláním a předmětný archeologický výzkum byl v souladu s tímto rozhodnutím zahájen a rovněž proveden.

4. Sankční řízení, která vedl kontrolovaný orgán jako orgán prvního stupně

Krajský úřad nevedl žádná správní řízení o uložení pokuty podle § 35 odst. 2 zákona o státní památkové ani podle § 39 odst. 2 citovaného zákona.

5. Odvolací a přezkumná řízení na úseku státní památkové péče

Krajský úřad, jako příslušný odvolací správní orgán, ve sledovaném období roku 2010 vydal 14 rozhodnutí o odvolání podle správního řádu.

Rozhodnutí v odvolacím řízení	Ustanovení.	Počet
Zrušení napadeného rozhodnutí nebo jeho části a zastavení řízení	§ 90 odst. 1 písm. a)	1
Zrušení napadeného rozhodnutí nebo jeho části a vrácení věci k novému projednání	§ 90 odst. 1 písm. b)	3
Změna napadeného rozhodnutí nebo jeho části	§ 90 odst. 1 písm. c)	3
Zamítnutí odvolání a potvrzení napadeného rozhodnutí	§ 90 odst. 5	5
Zamítnutí opožděného nebo nepřijatelného odvolání	§ 92	2

Krajský úřad jako příslušný nadřízený správní orgán podle § 149 odst. 4 správního řádu potvrdil 3 a změnil 3 závazná stanoviska orgánů státní památkové péče I. stupně, proti jejichž obsahu směřovalo odvolání.

Krajský úřad dospěl jako příslušný správní orgán ve sledovaném období roku 2010 v rámci postupu při přezkumu zákonnosti správních rozhodnutí a závazných stanovisek podle § 149 správního řádu podle hlavy IX správního řádu k následujícím závěrům:

Postup krajského úřadu	Ustanovení	Počet
sdělil, že neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení	§ 94 odst. 1	1

Při kontrole byly v kontrolovaném vzorku zjištěny následující nedostatky v rámci odvolacích řízení

Při rozhodování o odvolání, které směřovalo proti závaznému stanovisku Městského úřadu Moravské Budějovice, odboru výstavby a územního plánování, č.j. OVÚP/8680/2010 ze dne 22.2.2010 ve věci stavebních úprav domu č.p. 42 v Moravských Budějovicích, krajský úřad pochybil, když ve svém rozhodnutí č.j. OKPP 393/2010, KUJI 34796/2010 ze dne 7. 5. 2010, kterým změnil rozhodnutí podřízeného správního orgánu v části výroku, který se týkal výměny stávajících oken, stanovil podmínky, že „*bude dodržena velikost stávajících okenních otvorů a členění původních oken*“ a že „*nová okna budou osazena tak, že po zateplení fasády nedojde k prohloubení špalet těchto oken oproti původnímu stavu*“. Takto stanovené

podmínky jsou neurčité a nepřezkoumatelné. V případném řízení o uložení sankce za porušení zákona by bylo jednání účastníka spočívající v nesplnění jedné z těchto podmínek jen velmi obtížně postižitelné, neboť ani z rozhodnutí samého ani ze správního spisu jednoznačně nevyplývá, co má být v konkrétním případě považováno za „*dodržení velikosti stávajících okenních otvorů a členění původních oken*“, neboť popis stávajícího řešení není obsažen ani v rozhodnutí ani ve správním spise. Stejně tak není z daného spisu zřejmé, jaký odstup okenního rámu od líce nové fasády bude možné považovat za respektování požadavku, že „*nedojde k prohloubení špalet oken oproti původnímu stavu*“, když v rozhodnutí samém ani ve správním spise popsán není. Zde pak nelze pominout ani fakt, že při mělkém zapuštění stávajících oken do fasády a relativně velké tloušťce zateplení by takovýto požadavek mohl vést i k technicky problematické povinnosti kotvit nově osazená okna do vrstvy zateplení, jejíž únosnost by technicky nemusela vyhovovat. Nedodržení takto stanovených podmínek lze prokázat pouze při zásadním až extrémním porušení závazného stanoviska jako je rozdíl v počtu křídel jednotlivých oken nebo ponechání oken v jejich stávající hloubce bez jakéhokoli reflektování navýšení tloušťky zdi o zateplení.

Při posuzování odvolání, které směřovalo proti závaznému stanovisku Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru rozvoje města č.j. ORM 428/2008 ze dne 7. 11. 2008 ve věci posouzení částečně provedených stavebních úprav domu č.p. 56 v Příbyslavi, krajský úřad pochybil, když ve svém vyjádření č.j. KUJI 89649/2010 ze dne 30. 11. 2010, kterým změnil závazné stanovisko podřízeného správního orgánu, aniž by bylo jednoznačně zřejmé, které hodnoty dané památkové zóně budou respektovány při umožnění realizace zamýšlených úprav. Ač z výše uvedeného vyjádření krajského úřadu je zřejmé, že rozhodnou okolností byla dosavadní rozhodovací praxe podřízeného správního orgánu a s tím související respektování § 2 odst. 4 správního řádu, měl by orgán státní památkové péče věnovat pozornost v první řadě tomu, nakolik jsou nebo nejsou posuzované práce v souladu se současným stavem poznání konkrétních kulturně historických hodnot dané památkové zóny nebo lépe řečeno, v čem je třeba tyto hodnoty s ohledem na danou kauzu spatřovat.

Stávající rozhodovací praxe totiž ani podle judikatury správních soudů **nemusí být nepřekročitelným stavem, pokud je odchylka od stávající rozhodovací praxe řádně odůvodněna** a nastavený způsob rozhodování je v následném posuzování obdobných případů respektován. Například v rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 43/2009-52 je uvedeno následující: „Se zřetelem na svou judikaturu se Nejvyšší správní soud zcela shoduje se stěžovatelem v tom, že ze zákazu libovůle a neodůvodněně nerovného zacházení (viz čl. 1 věta první Listiny základních práv a svobod) vyplývá princip zásadní vázanosti správního orgánu vlastní správní praxí v případě, že mu zákon dává prostor pro uvážení, pokud se taková praxe vytvořila. Tento princip lze považovat za jeden z vůdčích ústavních principů, jež musí veřejná správa ve své činnosti respektovat, který našel ostatně své legislativní vyjádření i v ust. § 2 odst. 4 in fine správního řádu. Zároveň je ale nutno vzít v úvahu, že ne každé rozdílné posuzování obdobných situací musí být nutně libovůlí a neodůvodněně nerovným zacházením. Odchýlit se od určité správní praxe, jež se případně vytvořila, totiž správní orgán může, avšak zásadně pouze pro futuro, z racionálních důvodů a pro všechny případy, kterých se praxí zavedený postup správního orgánu dotýká. Účastník řízení se před správním orgánem může dovolávat obdobného zacházení jako v předchozích srovnatelných případech jen tehdy, byl-li tento předchozí postup správního orgánu v souladu se zákonem. To znamená, že účastník řízení se nemůže domáhat, aby **správní orgán nadále dodržoval svoji předchozí nezákonnou správní praxi**, i když nebyla relevantně napadena či jinými mechanismy uvedena do souladu se zákonem, ale může se domáhat pouze, aby správní orgán dodržoval

takovou správní praxi, která se pohybuje v mezích prostoru pro uvážení, jenž je mu zákonem dán.“

Ve svém vyjádření č.j. KUJI 89649/2010 ze dne 30.11.2010 krajský úřad dále stanovil podmínku, že „*členění oken polopatra bude zjednodušeno, a to na pouze vertikální členění na dvě shodné části; bude použito pevné příčky dělicí okna, nikoliv příčky vkládané mezi skla oken*“. O důvodech takového omezení, stejně jako o navrženém řešení dostačujícím způsobem nevypovídá odůvodnění zmíněného vyjádření bez bližšího vysvětlení odkazující na „*návaznost na členění okenních otvorů prvního a druhého nadzemního patra*“. Proto je třeba konstatovat, že takto uloženou podmínku je třeba označit za obtížně přezkoumatelnou.

Krajský úřad ve vyjádření č.j. OKPP180/2010, KUJI 11259/2010 do odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu, které směřovalo proti závaznému stanovisku orgánu státní památkové péče, správně z hlediska zájmů státní památkové péče potvrdil vyjádření nepřijatelnosti stavebních prací při kulturní památce dům č.p. 61 v Telči v památkové rezervaci Městského úřadu Telč č.j. Telč 9824/2009ORÚP-Kr ze dne 28.12.2009. Krajský úřad se však dopustil zjevné vady (stejně jako orgán státní památkové péče v prvním stupni), že v parc.č. 7539 k.ú. Telč zaměnil číslici „7“ za číslici „1“. Takové nedopatření některé z dostupných mapových podkladů vskutku nevyklučují, avšak žádný pozemek parc.č. 1539 v k.ú. Telč neexistuje.

6. Kontroly obecních úřadů obcí s rozšířenou působností

Krajský úřad provedl ve sledovaném období roku 2010 podle § 67 odst. 1 písm. e) krajského zřízení 3 kontroly výkonu státní správy na úseku státní památkové péče na obecních úřadech obcí s rozšířenou působností.

Kontrolovaný orgán státní památkové péče	Termín provedení kontroly
Městský úřad Telč	29. 3.-7. 5. 2010
Magistrát města Jihlavy	12. 11.-8. 12. 2010
Městský úřad Světlá nad Sázavou	24. 11.-17. 12. 2010

O výsledku provedených kontrol výkonu přenesené působnosti pořizoval krajský úřad písemné protokoly.

V rámci kontrolní činnosti krajský úřad prověřoval vybraný spisový materiál, který se týkal zejména závazných stanovisek vydávaných podle § 14 odst. 1 a 2 zákona o státní památkové péči k obnově kulturních památek a k pracím podle § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči na nemovitostech, které nejsou kulturními památkami, ale jsou v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny. Krajský úřad kontroloval dodržování zákona o státní památkové péči, správního řádu a dalších souvisejících právních předpisů.

Kontroly byly provedeny v souladu s plánem kontrolní a metodické činnosti krajského úřadu na rok 2010.

V protokolech z kontrol výkonu státní správy na úseku státní památkové péče se krajský úřad Kraje Vysočina dopustil některých chybných konstatování a postupů:

Ve všech protokolech z kontrol jsou chybně směřována rozhodnutí vydávaná podle § 67 správního řádu a závazná stanoviska dotčeného orgánu do jednotného pojmu „správní rozhodnutí“, ačkoli ve druhém případě jde podle § 149 odst. 1 správního řádu o úkon, který není samostatným rozhodnutím;

V protokolech z kontrol úřadů obcí s rozšířenou působností, v jejichž správním okrsku je památková rezervace vyhlášená za účinnosti zákona č. 22/1958 Sb., o kulturních památkách, ve znění pozdějších předpisů, výnosem ministra nebo ministerstva kultury ČR (Telč, Jihlava), chybí odkaz na příslušný výnos ve výčtu právních předpisů, podle nichž se řídí výkon památkové péče v daném správním okrsku, ačkoli další akty (např. vymezuující památkové zóny) správně uváděny jsou.

7. Metodické vedení výkonu státní památkové péče v kraji

Krajský úřad v kontrolovaném období roku 2010 v rámci metodického vedení výkonu státní památkové péče v kraji podle § 28 odst. 1 zákona o státní památkové péči uskutečnil 2 odborné semináře pro obecní úřady obcí s rozšířenou působností.

Jarní seminář (19.) byl výjezdní, konal se dne 3. června 2010 v Ledči nad Sázavou k tématům restaurování sochařských děl na konkrétním případě sochy sv. Jana Nep. z Chrámců (MgA. Jan Vodáček) a projektování obnovy stavebních památek na příkladu ledečského hradu (prof. Gírsa), odpolední program se věnoval práci v terénu.

Podzimní (20.) seminář se konal na krajském úřadu s programem týkajícím se územně plánovací dokumentace a historické zeleně. Z obou seminářů byl pořízen stručný záznam.

V této souvislosti památková inspekce doporučuje, aby při metodické činnosti bylo opakovaně obecním úřadům obcí s rozšířenou působností připomínáno, aby při citaci právních předpisů, jimiž se řídí výkon státní správy v daném území, odkazovaly rovněž na vyhlášku č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění vyhlášek č. 139/1999 Sb. a 538/2002 Sb., a na jednotlivé předpisy včetně nařízení vlády (resp. výnosů) o prohlášení památkových rezervací, vyhlášek o prohlášení za památkové zóny a rozhodnutí o vymezení jednotlivých ochranných pásem podle § 17 zákona o státní památkové péči.

8. Plnění opatření z předchozí kontroly

Krajskému úřadu bylo při předchozí kontrole v roce 2009 uloženo provést nápravu nezákonného postupu zjištěného při kontrole.

Krajský úřad splnil opatření uložené památkovou inspekcí Ministerstva kultury v protokolu z kontroly výkonu státní správy na úseku památkové péče Krajského úřadu Kraje Vysočina z 15. července 2009.

II. OPATŘENÍ K NÁPRAVĚ

Kontrolní zjištění uvedená v článku I. tohoto protokolu, která by měla vést k vyvarování se podobných pochybení do budoucna, byla v rámci kontroly projednána přímo s příslušnými zaměstnanci krajského úřadu. Projednání kontrolních zjištění má za cíl poskytnout zaměstnancům krajského úřadu metodické vedení k dané činnosti.

Památková inspekce ukládá na základě kontrolního zjištění Krajskému úřadu Kraje Vysočina následující opatření:

Podle § 156 odst. 1 správního řádu usnesením opravit vadu ve vyjádření orgánu státní památkové péče spočívající v záměně první číslice v identifikaci pozemku parc. č. 7539, k. ú. Telč

Termín: srpen 2011

III. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

V průběhu kontroly byla Krajským úřadem Kraje Vysočina poskytnuta veškerá součinnost vyžadovaná kontrolní skupinou památkové inspekce v mezích § 87 odst. 2 krajského zřízení.

Protokol o výsledku kontroly výkonu státní správy na úseku památkové péče je vyhotoven ve dvou výtiscích, výtisk č. 1 je určen pro památkovou inspekci a výtisk č. 2 pro Krajský úřad Kraje Vysočina.

Poučení: Proti protokolu o kontrole může ředitel krajského úřadu nebo jím pověřený zástupce podle § 87 odst. 6 a § 88 odst. 1 krajského zřízení podat do 15 dnů ode dne jeho převzetí písemné a zdůvodněné námitky vedoucímu kontrolní skupiny na adresu Ministerstvo kultury, památková inspekce, Maltézské náměstí 471/1, 118 11 Praha 1.

Za kontrolní skupinu památkové inspekce:

Ing. Lumír Tejmar
vedoucí kontrolní skupiny

JUDr. Martin Zídek
člen kontrolní skupiny

PhDr. Jindřich Noll
člen kontrolní skupiny

Dne 16. srpna 2011 byl ředitel Krajského úřadu Kraje Vysočina seznámen s obsahem protokolu o kontrole, poučen o právu podat námitky ve lhůtě 15 dnů ode dne převzetí protokolu o kontrole a téhož dne převzal stejnopis protokolu o kontrole č. 2.

Mgr. Ing. Zdeněk Kadlec
ředitel Krajského úřadu Kraje Vysočina